

Téli témahét terv

2021. december 13 - 17.

Luca. luca kitty-kotty

❖ Közös tevékenységek motiválása, segítségnyújtás, egymás ismerete (erősségek, gyengeségek - Kinek mikor, miben kell segíteni? Ki és minek örülne?)

❖ Luca napja

Játék	Munka
Boszorkány tanya építése bútorokból, építőjátékokból textilek, fonalak, felhasználásával Varázsitalok keverése, kavarása	Búzaültetés Hagymakalendárium készítés
Környezővilág felfedezése	Matematikai tapasztalatok
Hónapok sorrendje	Halmazalkotás, számlálás, kiegészítés 13-as számkörig
Mozgás	Ének-zene-tánc
Ügyességi játék (ülésből, fekvésből felállás jobb lábbal - egyensúlyérzék fejlesztése)	Hangok iránya, erőssége Hangerdő Boszorkánytánc seprűvel
Mese, vers, mondóka	Kézműves alkotások
Mag, mag, búzamaz Czegléd Gabriella: Luca napja Luca fénye (mese)	Nagyméretű boszorkány, boszorkánykalap díszítése gyapjúval, ragasztással
Beszélgetőkör játéka	Nagyobbak feladata
Ott a boszorkány! Vigyázz! Jön a boszorka!	Mesés-rajzos feladatlap rajzolása (útkövető - íráselőkészítés)

Ötletelő:

Czegléd Gabriella: Luca napja	
Luca nap és tizenhárom! Szerencsével én nem játszom! Bal lábbal én föl nem kelek, tűt a kezembe se veszek!	Mag, mag, búzamaz, benne aluszik a nap. Mag, mag, búzamaz, nőjél, nőjél hamarabb! Esőt, felhőt hoz a szél, szomjas soha ne legyél!

Luca fénye

Volt egyszer egy szegény asszony, annak a szomszédja meg egy fősvény asszony. Olyan irigy volt ez az asszony a szomszédban, hogy még a kakasszót is lesajnálta a

kerítésről. A szegény asszony igen dolgos volt, éjt nappallá téve dolgozott kicsi kenyéréért. A magánakvaló szomszédasszony meg csak a maga javát szaporította. Egyszer a szegény asszony kapuján zörgetnek. Kapuig érve már tessékelté beljebb a vendéget.

- Gyertyamártó asszony vagyok, estére szállást keresek.

- Jöjjön beljebb, lelkem! Kicsi a konyhám, de a kemencénél megalhat.

Azt a kicsi levest is két tányérba vette, és az esti sötétben utolsó gyertyáját is meggyújtotta a vendég tiszteletére. A kicsi gyertya hamar leégett, így nyugovóra tértek. Reggel a kakasszóval ébredtek, s a gyertyamártogató Luca a jó szállásért és vendéglátásért cserébe gyertyát adott a szegényasszonynak. De nem akármilyen gyertyát ám!

- Idehallgass szegényasszony! Ez egy varázsgyertya, ami Neked mindig világít, s amit csinálsz, azt szaporíthatod mellette.

Ezzel elköszönt, s ment a dolgára.

A szegényasszony következő estére - mivel már nem volt más gyertyája - elő is vette, mondván:

- Na nézzük, mit tud ez a Luca-gyertya!

Lássatok csodát! Reggelre az a kicsike gyapjúfonal, amit este megkezdett, akkora gombolyag lett, hogy majd' kifutott a házból. A szegényasszony maga is elcsodálkozott ezen, de aztán minden este csak tovább tette-vette dolgát, és így lett szép posztója, szőttese, amiből még pénzt is csinálhatott magának. A vásárban vett egy tyúkocskát, aztán egy szép libát, karácsony előtt már malacot is.

Na de az a fösvény szomszédasszony! Csak látta, nézte ezt a sok változást, sápadt el az irigységtől! Hogy lehet ez? Mit csinálhat ez az asszony a szomszédban, hogy így fölvitte az Isten a dolgát? Egész belebetegedett a kíváncsiságba. Hiába hívott doktort a harmadik vármegyéből, bajára nem volt orvosság.

Egy este zörögnek a kapuján.

- Ki áll itt ilyen késői órán? - kiáltott ki dölyfösen az utcára.

- Gyertyamártó asszony vagyok, szállást keresek éjszakára.

- Nincs énnálam szállás, csak a pajtában! Ha az megfelel, jöjjön bel!

- Hosszú útról jövök, vacsorára kaphatnék-e egy tál ételt? Megfizetném a jóságát!

- Nincs énnékem egyebem, mint ez a kenyérvég!

Luca azt is megköszönve, nyugovóra tért a hideg pajtában. Másnap reggel a szállásért és az ételért egy szál gyertyát adott.

- Idefigyeljen gazdasszony! Csak ezt a szál gyertyát adhatom, kendnek, de nem akármilyen gyertya ez! Ha meggyújtja, azt szaporítja, amit csinál!

Hát a fősvény asszony igen csak húzta az orrát erre a kicsi fizetésre, de mivel Luca már fél lábbal az utcán volt, nem tehetett mást, mint becsukta utána a kaput.

Estére kelve kezébe akadt a gyertya, amit dúlva-fúlva lobbantott lángra, magában szidva előző napi vendégét, hogy az így meg úgy... Hogy képzeli, hogy ilyen kicsinységgel fizette meg szállását és vacsoráját. Mire a nap felkelt, mérge, epéje úgy elöntötte, hogy már lassan papéért kiáltott. Teltek, múltak a napok, a fősvény asszony minden vagyonát doktorokra költötte, s bizony ételéről az a csepp asszony gondoskodott a szomszédból, aki addigra már igen tehetős lett, s mivel jószívű volt, szomszédasszonya kevélységét sosem róttta fel.

Egyik este ismét a faluban járt Luca, a gyertyamártó asszony. Gondolta, nem keres szállást másutt, mint a faluvégen, ahol a két özvegyasszony élt magában. Mivel fényt csak a hajdan volt szegény asszonynál látott, így bebocsájtást is ott kért. Itt az asszony jó vacsora mellett elmesélte töviről hegyire, hogy miként betegedett és szegényedett meg a szomszéd, s hogy neki hogy szaporodtak javai a gyertya lángjánál.

- Na, te asszony! Jól kiismerted a gyertyám varázserejét! S mivel jó és szorgalmas voltál, csak a jóságod és vagyonod gyarapodott. Fősvény szomszédasszonyod pedig saját sorsa szerint belebetegedett irigységébe.

Aki mesém nem hiszi, járjon utána, itt a szomszéd falu határában!

Hangerdő: Az erdőben a fákat gyerekek testesítik meg. Egy kiválasztott gyerek lesz a boszorkány, aki a sötét erdőben járka becsukott szemmel. A fákon madarak jeleznek neki, hogy a sötétben ne hogy neki ütközzön a fáknak.

Ott a boszorkány (szék, nagy fekete kendő, dió vagy mogyoró) Elég nagy helyet biztosítunk a játékhoz. A gyermekekkel körben ülünk. Egy fiút székre állítunk, hátat fordítva a többieknek. Valamelyik lányra rátesszük a nagykendőt.(Ő lesz a boszorkány)

Megkérdezzük a széken állótól: „Ignác, mit látsz?” Ő megfordul, és rámutat a kendős lányra: „Ott van a boszorkány.” Ezután leugrik a székről és szalad a boszorkány elől, de a földre - menekülés közben - diót, mogyorót szór, amit a boszorkánynak össze kell szedni. Természetesen a szedegetés miatt nem éri utol a felismerőjét

Vigyázz, jön a boszorka: Kiválasztjuk a boszorkányt, aki háttal áll a gyerekeknek.

Ezután a gyerekek kiválasztják azt a számot, aminek kimondásánál megindul a boszorka.

A gyerekek mondják:

- Egyet üt az óra, nem jön a boszorka
- Kettőt üt az óra, nem jön a boszorka
- Hármat üt az óra, nem jön a boszorka
- x (megbeszélt szám) üt az óra, eljött a boszorka - a gyerekek futnak a boszorkány elől, akit elkap a boszi szintén boszorkány lesz.

❖ Advent 3. angyala - fehér (öröm)

Játék	Munka
Mi van a zsákban? (érzékelő játék) Angyalposta Tollak egybe és szétfújása Mi változott meg?	Terepasztal készítése liszttel, kockacukorral, kislevelekkel, apró kövekkel, díszekkel, girlandokkal...
Környezõvilág felfedezése	Matematikai tapasztalatok
Érzelmek (kifejezésük mimikával, gesztusokkal, felismerésük képrõl)	Felület kirakása kisebb, nagyobb formákkal, tárgyakkal, (több-kevesebb)
Mozgás	Ének-zene-tánc
Játékok ejtõernyõvel vagy nagy textillel, tollakkal	Ma három angyal ringat el... (új dal) Szálljatok le, szálljatok le... (játékok ritmushangszerekkel)
Mese, vers, mondóka	Kézműves alkotások
Adventi angyalok: a fehér angyal meséje Ismétlés: Péter Erika: Advent, Adventi gyertyák	Karácsonyi angyal és meglepetések készítése, díszítése levegõn száradó gyurmából Fehér angyalok festése talp és kézlenyomattal
Beszélgetõkör játéka	Nagyobbak feladata

Mondat befejező játékok: Ki örülne a... Ki minek örülne? Hoztam neked ajándékot. Találd ki mi lehet benne! (körülírás gyakorlása)	Fehértollak sorba rendezése nagyság szerint. számlépcső építése tollakból Sor és tőszámnevek gyakorlása fa figurákkal
--	--

Ötletelő:

Péter Erika: Advent

András után vasárnap új dísz van a háznak.

A karácsonyt várva várod, advent kincsét megtalálod.

Fagyöngyből vagy lisztgyurmából készül, s kalács fonatú,
fenyőágból, szalmaszálból gyönyörű a koszorú.

Advent neve: készülődés, kezdődhet a sütés-főzés.

Karácsonyra minden ragyog. Fényesebbek a csillagok.

Péter Erika: Adventi gyertyák

Négy

vasárnap

gyújtunk gyertyát

az adventi koszorún.

Első vasárnap egy szálát,

Bronzvasárnap még egy párat,

Ezüstvasárnap éppen hármat.

Aranyvasárnap meg mind a négy

gyertyán ég a fény.

Mese a fehér kisangyalról

Harmadik vasárnap reggelén arra ébredtem, hogy térdig ér a hó és folyamatosan esett, szállingózott a hajnali napsütésben a sok-sok szikrázó hópehely. magamra kaptam a kabátom, hátizsákba raktam a madaraknak és az erdei állatoknak szánt eleséget: magokat, almát, répát, karalábét és már indultam is az erdőbe, nehogy éhen maradjanak kis barátaink.

Az erdőben nagy volt a csend, csak a talpam alatt ropogó hóhangját lehetett hallani, de aztán ismét csak szipogás, pityogás hangját hozta felém a szél.

- Már megint kivel és mi történhetett? - gondoltam magamban és elindultam a hang irányába.

- Rám ne lépj! - halottam meg egy ijedt hangot.

A lábam elé nézve - szinte láthatatlanul - egy fehér ruhás kisangyalt láttam meg, akinek a kezében egy fekete bot volt és azzal hadonászott.

- Te sírtál az előbb? - kérdeztem tőle

- Hát persze, hogy én! - ugrott dühösen talpra a csöppség. - nagyon dühös vagyok magamra, mert butaságot csináltam. Az égből megérkezvén egy fa tetejére huppantam és annyira szépséges volt a hótakaró, hogy arra gondoltam, mielőtt tovább mennék az emberek közé, hogy megérintsem őket a fénylő varázspálcámmal és örömet, szeretetet tudjanak adni egymásnak, előbb.... Előbb készítek egy hóangyalt. Te tudod, hogy hogy kell hóangyalt csinálni? Tudod, hogy az mekkora móka?

- Igen. Tudom, de már rég nem csináltam. Gyerekként sokszor és tényleg jókat kacagtam, amíg elkészült, de az miért baj, hogy te angyalt akartál rajzolni?

- Nem az a baj, hanem az, hogy nem tettem le a varázspálcám. Vizes lett a hótól, ahogy forogtam benne és kialudt a fénye és most egyszerűen olyan, mint egy bot. Nincs fénye és nincs varázs ereje. Mi lesz most az emberekkel és a szeretettel? - horgasztotta le a fejét a fehér kisangyal.

A nagy csendben ágak recsegésére és hangos, rosszalló brummogásra kaptuk fel a fejünket és hirtelen ott termett mellettünk egy hatalmas barnamedve.

- Ebben a zajban, hangoskodásban még én sem tudok aludni. Ti csaptok ekkora lármát? - nézett ránk mérgesen és szimatolva járt körbe, körbe minket.

- Igen. Mi voltunk. - válaszoltam megszeppelve. A kisangyal, meg úgy eltűnt a hátizsákomba, hogy a feje búbja sem látszott ki belőle. - Nem akartuk megzavarni az álmodban, de a kisangyal, aki itt reszket a zsákomba bajba jutott és segíteni kellene rajta, de nem tudom, hogy hogyan.

A medve lehuppant a hóba és csak ennyit mondott:

- Mesélj! - és én meséltem. Elmondtam, hogy hogyan is járt a szeleburdi kisangyal. (Közben már ő maga is kimerészkedett a zsákból.)

A történet végén a bozontos ismét csak annyit mondott:

- Pattanjatok a hátamra! - így is tettünk. Medveháton lovagolva cammogtunk az erdő legsűrűbb, legeldugottabb rejtekébe egy barlangig, melyben egy hatalmas kandallóban ropogott a tűz.

- Tedd a kandalló elé a pálcád - szólt a kisangyálnak a mackó és abban a pillanatban már mély álomba is merült.

Ahogy száradt a pálcá egyre erősebb és erősebb fénnel kezdett el ragyogni. Amikor a fény már az egész barlangot bevilágította a fehér kisangyal felkapta. Megérintett vele és engem melegség járt át. odarepült a bozontoshoz és őt is megsimogatta a pálcájával, majd mosolyogva kirepült a barlang száján. Én meg elindultam hazafelé. Egy tisztáshoz érve körülnéztem és ... és hóangyalt készítettem. Felnőttként is ugyanolyan jó móka, mint gyerekként.

Este a harmadik gyertyát is meggyújtva arra gondoltam, hogy a harmadik csoda is megtörtént ezekben a karácsonyváró napokban.